

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 510/05
18.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića i Miroslava Cvetkovića, članova veća i savetnika Vrhovnog suda, Gordane Maravić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela razbojničke krađe iz člana 167. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca iz Sremskoj Mitrovici i branioca optuženog advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici, K. 194/04 od 01. februara 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 18. aprila 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici i branioca optuženog AA, pa se **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K. 194/04 od 01. februara 2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici, K. 194/04, od 01. februara 2005. godine, oglašen je krivim AA, zbog krivičnog dela razbojničke krađe iz člana 167. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 10. decembra 2004. godine do 14. januara 2005. godine.

Na osnovu odredbe člana 196. stav 4. ZKP, optuženi je oslobođen od plaćanja troškova krivičnog postupka i sudskog paušala.

Protiv ove presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Sremskoj Mitrovici, zbog odluke o kazni, s` predlogom da Vrhovni sud, uvažavanjem žalbe preinači pobijanu presudu, tako što će optuženom AA izreći kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- branilac optuženog, advokat AB, zbog odluke o kazni, s` predlogom da Vrhovni sud uvažavanjem žalbe branioca optuženog, preinači prvostepenu presudu u odnosu na kaznu, tako što će optuženom izreći blažu kaznu zatvora.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž. 743/05 od 03. marta 2005. godine, predložio je da Vrhovni sud uvaži žalbu Okružnog javnog tužioca u Sremskoj Mitrovici i preinači pobijanu presudu u smislu žalbenih predloga, odnosno da odbije kao neosnovanu žalbu branioca optuženog AA.

Vrhovni sud je, u sednici veća, razmotrio sve spise krivičnog predmeta zajedno sa pobijanom presudom i iznetim predlogom Republičkog javnog tužioca pa je ocenivši navode izjavljenih žalbi našao:

Žalbe nisu osnovane.

Ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. Zakonika o krivičnom postupku, Vrhovni sud nije našao u presudi ili postupku koji je prethodio njenom donošenju, bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kao ni povrede krivičnog zakona učinjene na štetu optuženog.

Žalbe javnog tužioca i branioca optuženog pobijaju odluku o kazni sa dva različita aspekta – predloga da se kazna pooštri ili pak ublaži.

Javni tužilac ukazuje u žalbi na sklonost optuženog ka vršenju krivičnih dela protiv imovine, a branilac ističe loše zdravstveno i psihičko stanje optuženog, pa kao osnovni nedostatak utvrđivanja stepena krivične odgovornosti nalazi, što nije sprovedeno veštačenje psihičkog stanja, imajući u vidu dijagnozu iz medicinske dokumentacije koja je priložena uz žalbu u fotokopijama.

U izjavljenom odgovoru na žalbu javnog tužioca, branilac optuženog predlaže da se odbije žalba javnog tužioca i istovremeno uvaži žalba branioca.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je uzeo u obzir i cenio sve okolnosti u smislu odredbe člana 41. OKZ, koje nesumnjivo proizilaze iz spisa predmeta. Tako su cenjene porodične prilike optuženog koji je oženjen i otac jednog maloletnog deteta, da se radi o licu bez imovine, bez redovnih prihoda jer je nezaposlen, što znači da porodica živi u teškim materijalnim prilikama, kao i da je izvršenje krivičnog dela priznao, a ukupna količina oduzetog novca vraćena je oštećenima, koji u ovom slučaju ne postavljaju imovinsko-pravni zahtev, dok je optuženi iskazao iskreno kajanje za učinjeno.

Od otežavajućih okolnosti nesumnjiva je ranija osuđivanost optuženog AA.

Kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, sa uračunatim pritvorom, adekvatna je težini i stepenu društvene opasnosti učinjenog krivičnog dela i pravilno utvrđenim i obrazloženim odlučnim činjenicama i zaključcima koji se odnose na stepen krivične odgovornosti optuženog, te kao takva podobna da ostvari ciljeve specijalne prevencije u smislu da pozitivno utiče na buduće ponašanje optuženog da više ne čini krivična dela, odnosno generalne prevencije u odnosu na potencijalne izvršioce krivičnih dela i time ostvari svrhu kažnjavanja propisanu zakonom u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija (član 5. stav 2. i član 33. OKZ).

Branilac optuženog nije doveo u sumnju ocenu stepena krivične odgovornosti, niti je doveo u sumnju uračunljivost optuženog, jer okolnosti iz žalbe ne ukazuju na oboljenje koje bi bilo od uticaja na psihički odnos optuženog prema delu, a što se sve jasno utvrđuje iz ukupnog ponašanja AA. Naime, optuženi pokazuje potpunu prisebnost, bez bilo kakvog odstupanja od shvatanja značaja svojih postupaka i upravljanja njima, što isključuje potrebu daljeg izvođenja dokaza u vidu neuropsihijatrijskog veštačenja, a sudu ostavlja jedinu pravilnu ocenu uračunljivosti optuženog u smislu člana 11. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona.

Budući da je prvostepeni sud cenio sve okolnosti od značaja za izbor i visinu krivične sankcije u prvostepenoj presudi, u žalbi javnog tužioca, one se samo ponavljaju u kontekstu navoda u kojima ističe da je došlo do preceñivanja olakšavajućih okolnosti, ali imajući u vidu prethodne razloge ove presude, ovi navodi žalbe neosnovani su i nisu potkrepljeni novim činjenicama ili dokazima u žalbi.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude, u smislu odredbe člana 388. Zakonika o krivičnom postupku.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Gordana Maravić, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ